

NHƯ NGỌN BUỒN RƠI

Nhạc và lời : TỬ CÔNG PHUNG
1969

Như mùa thu trút lá vàng, ngậm ngùi em khóc cho tuổi thơ qua mau

Hòn nhiên cùng rời khỏi tay với xa Trên từng thung lũng buồn em lệ nhòa trên tóc.

Tren từng thung lũng buồn từng thung lũng buồn, mùa thu đã

trở mình trên gót nhỏ, diu em đến người bằng vòng tay nâng niu hạnh phúc

Trên từng cơn lốc mềm hồn em đã ngủ vùi trong tiếng thở, tình tôi cũng mù theo cơn lù

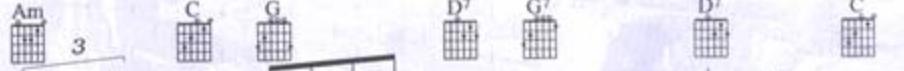

 nào là lắn em dâ khóc cho tình yêu. Em như ngọn buồn rời tuổi
 3 Dm Am⁷ C F

 thơ ngây dâ xếp chán mõi hông. Em rời vào đời tôi tình

 3 Am G D7 E7 Em

yêu em khôn lớn trong dịu dàng Ơ ! Nỗi dịu dàng nào dâ ngồi sáng trên môi người

 trên từng cơn lốc xoay đời thuyền tình dâ đắm trong vòng tay u mê. Dù ta có đi trên

 3 Am C G D7 G7 D7 C

nghìn thu đắng cay, trên từng nỗi khốn cùng nhưng tình dâ ta biết bao giờ người